

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 18 januari 2016 uitspraak gedaan inzake het beroep van

de heer, wonende te Den Haag, verder: appelland,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de decaan van de Erasmus School of Law**, vertegenwoordigd door de examencommissie ESL, hierna: verweerder, waarbij aan appelland een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft bij schrijven van 28 september 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 25 augustus 2015, waarbij aan hem een negatief bindend studieadvies is gegeven en hem is meegedeeld dat hij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de bacheloropleidingen Rechtsgeleerdheid en Fiscaal recht. Het college verzocht verweerder op 1 december 2015 het college te informeren of een minnelijke schikking kon worden getroffen. Op 21 december 2015 heeft een schikkingsgesprek plaatsgevonden tussen appelland en verweerder. Op 8 januari 2016 ontving het college het verweerschrift. Appelland heeft gerepliceerd met een brief van 14 januari 2016.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 18 januari 2016. Appelland is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, secretaris examencommissie ESL.

II. Motivering

1. Appelland heeft zich per 1 september 2013 ingeschreven voor de deeltijd bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. In de periode tot 1 september 2015 heeft appelland in totaal 45 erts aan vakken van het eerste bachelorjaar behaald, waarmee appelland niet heeft voldaan aan de bsa norm (60 erts). Appelland betoogt -kort samengevat- dat de wettelijke regeling in artikel 7.8b WHW op grond waarvan het bsa is uitgebracht, niet juist is toegepast door verweerder. De opleiding dient voor zodanige voorzieningen te zorgen dat de mogelijkheden voor een goede studievoortgang zijn gewaarborgd, aldus appelland. In dat verband merkt appelland op dat hij het hele jaar door technische problemen heeft gehad met Lawweb. Het bsa is volgens appelland om die reden onrechtmatig uitgebracht. Appelland vindt het onredelijk dat voor hem dezelfde norm geldt als voor studenten die geen last hebben ondervonden van storingen in Lawweb. Voorts betoogt appelland dat hij geen waarschuwing heeft gehad van verweerder met bepaling van een redelijke termijn waarin de studieresultaten verbeterd moesten zijn. In het collegejaar 2014-2015 heeft appelland naar zijn zeggen ook nooit studiebegeleiding gehad van een studentendecaan. Wel had appelland in juli 2015 een gesprek met een studieadviseur maar dat bracht geen soelaas, aldus appelland. Hij kreeg van de studieadviseur niet de hulp waar hij naar op zoek was. De studieadviseur zoomde tijdens het gesprek alleen maar in op de persoonlijke omstandigheden van appelland zonder hem gerichte hulp te bieden bij zijn studie, aldus appelland. Voorts heeft appelland met persoonlijke omstandigheden te maken gehad die hem hebben

belet voldoende studiepunten te behalen. In maart en in juni 2015 zijn twee bedrijven van appellant failliet gegaan. Appellant spreekt van een overlijden van een rechtspersoon, volgens appellant vergelijkbaar met het overlijden van een natuurlijk persoon. Het faillissement van zijn bedrijven was een ingrijpende gebeurtenis met een grote impact, zo stelt appellant. Hij moest zijn tijd vrijwel volledig besteden aan de afhandeling van de faillissementen, waardoor hij geen tijd kon besteden aan zijn studie. Appellant vindt dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden.

Tot slot betoogt appellant dat hij als gevolg van een bsa studievertraging oploopt van minimaal drie jaar. De bsa beslissing heeft voor de opleiding geen noemenswaardige voordelen. Er heeft volgens appellant geen belangenafweging plaatsgevonden.

2. Verweerder betoogt -kort samengevat- dat zakelijke problemen in een eigen bedrijf niet vallen onder de limitatieve opsomming van persoonlijke omstandigheden in het Uitvoeringsbesluit behorende bij artikel 7.8b van de WHW die kunnen gelden als grond voor aanpassing van de bsa norm. Verweerder ziet ook geen grond voor toepassing van de hardheidsclausule. De studieresultaten van appellant, bekeken in samenhang met de aangevoerde persoonlijke omstandigheden, nopen volgens verweerder niet tot aanpassing van de bsa norm. Immers, de basis voor het negatief bsa werd al voor maar ook na het faillissement gelegd, zo stelt verweerder. De behaalde studieresultaten kunnen niet direct worden gekoppeld aan de door appellant aangevoerde omstandigheden. Tijdens het schikkingsgesprek is volgens verweerder gebleken dat de onvoldoende resultaten voor het overgrote deel te wijten waren aan een verkeerde studieplanning. Zo heeft appellant in twee studiejaar in het vak Rechtsgeschiedenis (een vak van het eerste bachelorjaar) nog nooit tentamen afgelegd, terwijl appellant wel deelnam aan tentamens van B2 vakken.

In februari 2015 is per post een (standaard) waarschuwingsbrief aan appellant verzonden. Appellant heeft aangegeven deze brief niet ontvangen te hebben. Een eerdere (standaard) brief aan het einde van het eerste studiejaar zegt appellant desgevraagd wel te hebben ontvangen.

Naar aanleiding van de opmerking van appellant over diens gesprek in juli 2015 met de studieadviseur merkt verweerder op dat de studieadviseur juist uitvoerig informeerde naar en dovroeg op de persoonlijke omstandigheden van appellant in verband met het uit te brengen bsa aan het eind van het studiejaar. Het behalen van 60 ects was op dat moment (juli 2015) namelijk al niet meer mogelijk, aldus verweerder.

Met betrekking tot studievertraging merkt verweerder op dat het juist een gevolg is van het bsa besluit dat een student zich gedurende drie jaar niet kan inschrijven voor de opleiding waarvoor een negatief advies geldt. Verweerder wijst erop dat appellant desgewenst zijn studie meteen zou kunnen voortzetten bij de Open Universiteit.

Met betrekking tot de door appellant ervaren problemen met Lawweb merkt verweerder op dat deze (steeds tijdelijke) problemen in casu onvoldoende verklaring vormen voor de onvoldoende en geheel ontbrekende B1 studieresultaten.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde

norm houdt voor appellant in dat aan het einde van het tweede jaar van inschrijving alle studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellant aan het einde van zijn tweede jaar van inschrijving voor de opleiding Rechtsgeleerdheid niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellant heeft in totaal 45 studiepunten behaald, waar hij 60 studiepunten (alle onderdelen van het eerste bachelorjaar) nodig had om aan een negatief bsa te ontkomen.

Het college volgt appellant niet in zijn stelling dat verweerder de wettelijke regeling van artikel 7.8b WHW niet juist heeft toegepast. Hetgeen appellant ter onderbouwing daarvan heeft aangevoerd heeft het college niet overtuigd. Het is voor het college niet komen vast te staan dat de door appellant ervaren problemen met de toegang tot Lawweb de verklaring vormen voor het feit dat hij niet heeft voldaan aan de bsa norm. Daar komt bij dat niet bestreden is dat appellant pas in juli 2015 contact heeft gezocht met een studieadviseur. Het college is van oordeel dat studenten ook een eigen verantwoordelijkheid hebben voor het tijdig en adequaat inroepen van hulp en begeleiding bij hun studie. Van studenten mag daarbij een actieve houding worden gevraagd.

Tegenover de stelling van appellant dat hij geen waarschuwingsbrief heeft ontvangen heeft verweerder gesteld dat aan appellant, evenals aan andere studenten, in februari 2015 een waarschuwingsbrief is verzonden. Wat er zij van de al dan niet ontvangst van deze brief, niet in geding is dat appellant aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving een brief van verweerder heeft ontvangen waarin de bsa norm helder uiteengezet is. Naar het oordeel van het college wist, althans had appellant kunnen weten aan welke studienorm hij aan het einde van het tweede studiejaar moest hebben voldaan. Dat appellant in zijn tweede jaar wel tweedejaars vakken heeft afgelegd, zonder eerst alle eerstejaars vakken te hebben afgerond, komt voor zijn rekening en risico.

Het is voor het college niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de persoonlijke omstandigheden die appellant naar voren heeft gebracht doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa-norm.

Het college is van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom appellant een negatief bindend studieadvies heeft gekregen. Niet gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.